

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie zauważa, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż przysporzona została korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1, nie biorąc pod uwagę okoliczności panujących w momencie zawarcia umowy o zakup energii. Sąd popełnił błąd, dochodząc do wniosku, że korzyść została przysporzona, gdy i) Magyar Villamos Művek (MVM) działała jako inwestor prywatny przy zawieraniu umowy o zakup energii, co stanowiło środek przygotowawczy mający ułatwić prywatyzację Dunamenti, oraz (ii) w każdym razie, nawet gdyby umowa o zakup energii wiązała się z przysporzeniem korzyści (co wnosząca odwołanie kwestionuje), została ona zwrócona poprzez sprzedaż Dunamenti.

W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie kwestionuje dokonaną przez Sąd ocenę ryzyka wynikającego z obowiązku minimalnego poboru ciężącego na MVM. Sąd naruszył prawo, wywodząc istnienie korzyści z obowiązku minimalnego poboru ciężącego na MVM bez udowodnienia istnienia ryzyka strukturalnego.

W zarzucie piątym wnosząca odwołanie kwestionuje potwierdzenie przez Sąd metodologii przyjętej przez Komisję do celów obliczenia wysokości pomocy. Sąd naruszył prawo, podtrzymując przepisana metodologię poprzez określenie kwot, które podlegają zwrotowi, jako różnicę w przychodach, a nie jako różnicę w zyskach, gdyż to zróżnicowanie może doprowadzić do podważenia samego istnienia pomocy państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 225,s. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litwa) w dniu 23 lipca 2014 r. – ERGO Insurance SE działająca przez jej oddział na Litwie ERGO Insurance SE przeciwko If P&C Insurance AS działającej przez jej oddział If P&C Insurance AS

(Sprawa C-359/14)

(2014/C 329/11)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ERGO Insurance SE, działająca przez jej oddział na Litwie ERGO Insurance SE

Strona pozwana: If P&C Insurance AS, działająca przez jej oddział If P&C Insurance AS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽¹⁾, który stanowi, że „jeżeli nie można ustalić prawa właściwego zgodnie z ust. 1 lub 2, umowa podlega prawu państwa, z którym wykazuje najściślejszy związek” należy interpretować w ten sposób, że przepis ten oznacza, iż w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie należy stosować prawo niemieckie?
- 2) W wypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi przeczącej, czy zasadę ustanowioną w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych (Rzym II) ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, iż oznacza ona, że w okolicznościach takich jak w niniejszej sprawie, prawo mające zastosowanie w sporze pomiędzy ubezpieczycielem traktora i ubezpieczycielem przyczepy należy ustalać zgodnie z prawem państwa, w którym powstała szkoda wynikająca z wypadku drogowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 177,s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 199,s. 40.